

Tripla Alianta (Puterile Centrale)

Tripla Alianta sau Puterile Centrale, cum mai este cunoscuta, a fost incheiata intre Germania, Austro-Ungaria si Italia, astfel luand nastere una dintre cele mai faimoase aliante din intreaga istorie.

Alianta a fost incheiata la initiativa cancelarului Otto von Bismark (“cancelarul de fier” al Germaniei) fiind initial una de ordin defensiv, adica doar in cazul in care Franta ar fi atacat pe unul din membrii acesteia ceilalti ar fi fost nevoiti sa intervina si sa declare razboi Frantei. La baza acestei aliante sta tratatul secret negociat de von Bismarck cu Austro-Ungaria in 1879, care sporea puterea in zona a celor doua state. Austro-Ungaria castiga un aliat puternic in lupta de rezistenta dusa impotriva expansiunii ruse, iar Germania devenea si mai puternica in cadrul eventualelor conflicte cu Franta, refacuta dupa incheierea razboiului din 1870-1871.

Italia avea in acest timp probleme mari in Nordul Africii unde Franta ocupa Tunisia. Imediat, ministrul afacerilor straine il contacteaza pe Bismarck, propunandu-i o alianta menita sa neutralizeze Franta in Europa. Bismarck ii raspunde acestuia ca drumul spre Berlin trece pe la Viena, astfel luand nastere in mai 1882 Tripla Alianta. In cazul in care vreuna dintre partile semnatare declara razboi oricarei alte tari, ceilalti membri isi declarau neutralitatea si nu participau la razboi.

Acest tratat insa nu rezolva problemele din Balcani dintre Italia si Austro-Ungaria, insa Bismarck isi ia rolul in serios, dandu-si seama de ce putea beneficia in urma acestei aliante.

Bismarck insa nu se opreste aici. Stiind de dorinta Romaniei de a se afirma ca un centru de stabilitate in sud-estul Europei, el incheie cu tara noastra un tratat care inseamna practic aderarea la Tripla Alianta. A fost ideea lui Carol I, care aducea pe plan local stabilitate politica, crescand forta Romaniei in Balcani. tratatul a fost secret, numai Carol I si putini dintre ministrii sai stiind de existenta acestuia.

Insa la fel ca in cazul disputei pentru Balcani dintre Italia si Austro-Ungaria, existau probleme mari intre tara noastra si habsburgi. Totul pleca de la tentativele din ce in ce mai evidente de asimilare a populatiei de origine romana din Transilvania, aflata atunci sub ocupatie habsburgica. Bismarck s-a ferit insa sa comenteze aceste probleme.

Deteriorarea din ce in ce mai accentuata a relatiilor franco-germane l-au convins pe Bismarck de necesitatea pastrarii acestei

aliante. In 1887, cand trecusera cei 5 ani pe care se semnase alianta, Bismarck incearca si reuseste pentru moment sa forteze Austro-Ungaria sa ramana ca membru. El il ameninta pe Kálnoky cu retragerea sprijinului impotriva Rusiei, asa ca acesta din urma se vede nevoit sa faca concesii peste concesii numai pentru protectie. Printre acestea, desi dorea nespus sa nu mai aiba probleme in Balcani, el trebuie sa accepte ca in cazul in care statu-quo-ul teritorial se modifica, sa plateasca despagubiri Italiei. In afara de sprijinul impotriva Rusiei, Austro-Ungaria mai primea asigurari si impotriva iredentismului romanesc si italian, lupta acestora neputand fii sustinuta oficial de Romania si Italia. Italia primea din partea lui Bismarck asigurari de prietenie cat si promisiuni in lupta pentru coloniile din Africa.

In acelasi an, Bismarck definitiveaza o serie de tratate menite sa izoleze si mai mult Franta. Printre acestea se numara si Intelegerea mediterane la care adersa si Marea Britanie, aceasta fiind interesata de blocarea Rusiei in Marea Mediterana si tinerea ei in spatele stramtorilor.

Austro-Ungaria ramane in acest fel fara nici o forma de contact diplomatic cu Rusia.

In scurta vreme insa lucrurile se vor schimba. Urmatorii ministrii de externe austro-ungari si anume Goluchowski si contele Lexa von Aerenethal se vor apropia din ce in ce mai mult de Rusia din cauza unei dorinte comune: scoaterea Italiei din Balcani. La fel, Franta va incheia cu Italia un acord conform caruia ambele state se vor declara neutre in cazul unor conflicte intre celelalte tari.

Tot in acest timp, lua nastere, in urma semnarilor de tratate intre ceilalti 3 poli de putere europeni, Marea Britanie Rusia si Franta, a unei serii de tratate bilaterale, Antanta, menita sa contracareze pretentiile celor din Tripla Alianta.

Dupa asasinarea de catre un nationalist sarb la Sarajevoe a arhiducelui Franz Ferdinand si a sotiei acestuia la data de 28 iunie 1914 razboiul era iminent, asa ca marile puteri au inceput degraba pregatirile pentru o conflagratie care avea sa devina la la nivel mondial... In decurs de numai 2 saptamani, tarile din cele 2 sfere de influenta la nivel european si-au declarat razboi, colflagratia extinzandu-se pana in 1918.

Desi Tripla Alianta a fost reinnoita in 1907 si 1912, atat Italia (in 1915) cat si Romania (in 1916) au intrat in razboi de partea Antantei.